

At cotylas quas (si placeat) dixisse licebit. Heminas, recipit geminas sextarius unus. Cōqueritur Blepsidemos, vel quodd minore μέ-
 fura, vel quodd vino corrupto, puta diluto, euane-
 scente, vel acescēte deceptus sit. Posteriorius vi-
 detur probabilius. Vina enim corrupta homines
 διαλυμαίνονται. i. perdunt & eorum valetudinē
 grauiter lædunt. σφῶν pro ὑμῶν, pēdet hic datiuus
 à præpositione ξω, quæ cum οἰέω iuncta est. ἡ οἰ-
 κῶ ξω ὑμῶν, cuius familiaritate vtimini à multis
 annis. Cessabit tamen Penia consuetudo, vbi hi
 à Pluto diuitias fuerint consecuti.

Σχόλια. Αναξ. Απολλων.] ἰδίως τὸν Απολλωνα, ἡ-
 τοίως ἀλεξίμακον καὶ χηρισμὸς παρέχοντα πρὸς ἀπο-
 τροπῆν τῆς δεινῶν, ἢ ὡς πατρῶον θεόν.

GERARDVS. Αναξ.] Hoc nomen non mi-
 nus competit in Deos, quàm in homines, quam-
 quam sunt qui putent Iouem potius βασιλέα, cæ-

A teros Deos ἀναξέας debere dici. Dignitatis &
 potentia nomina sunt. In auertendis monstis,
 quale hoc videtur Blepsidemo, Apollini prima
 dignatio & virtus datur, propterea solum eum
 cum titulo honorifico nominat, & ab aliis Diis
 seponit. ποῖ τις φύσει, quod quis se propriat, & oc-
 cultet, qui tam abominandum monstrum vi-
 deat? Tertiam personam capit pro sua. i. pri-
 ma, quoniam hinc vult significatum, nullum
 omnium hominum esse tam contantem & for-
 tem, qui Peniam non sit execraturus. εἴτ. ἰ. ὦ.
 τί δράς, vel quid fugis significat, vel quid agis.
 Nam δράν pro φεύγειν capi, compositum δρο-
 δράω manifestè docet. θνητόν. Fera hominum
 conspectum refugiunt, quo autem sunt iunio-
 res, eo sunt & formidolosiores. Timidissimum
 itaque volens eum significare, diminutiuo eum
 compellat nomine.

Οὐ ᾤξασθε μὲν; Βλεψ. Ἡΐκιστα πάντων. Χρεμ. C
 Οὐ μὲν εἶς;
 Ἀλλ' ἀνδρὲ δύο γυναικὰ φούρομην μίαν;
 Βλεψ. Πενία γὰρ ὅστιν, ὦ πόνηρ' ἦς οὐδα-
 μού
 Οὐδ' ἐν πέφυκε ζῶον ἐξωλέεσθρον.
 Χρε. Στήθ', ἀντιβόλω σε, σῆθι. Βλεψ. Μαὶ Δί,
 ἐγὼ μὲν οὐ.
 Χρ. Καὶ μὲν λέγω, δευότατον ἔργον ᾤξασθαι πολὺ
 Ἐργῶν ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεόν
 Ἐρημον ἀπολιπόντε ποι φούξέμεθα,
 Τίω δὲ δεδιότε, μὴ ᾧ δαμάχέμεθα.
 Βλεψ. Ποίοισιν ὄπλοις, ἢ δυνάμει πεποιδό-
 τε;
 Ποῖον γδ εἰ θάρακα, ποῖαν ἀσπίδα,
 Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μαροχέτης

Non restitas? BL. Minimè omnium. CH. Non
 restitas
 Inquam? quid hoc? duosne viros mulierculam
 Vnam fugitare? BL. Quia enim Paupertas ea
 est:
 Qua non aliud vsquam animal pestilentius.
 CH. Mane, obsecro, mane. BL. Non maneo, per
 Iouem.
 CH. At tibi ego dico: rem faciemus omnium
 D Turpissimam: si intus deserto isthoc Deo,
 Metu muliercula profugiamus aliò:
 Neque fortiter eam oppugnemus. BL. Quibus
 obsecro
 Armis, aut qua nam freti virtute, Chremyle?
 Nam quas loricas, quos chypeos hac sordida
 Mulier, non pridem aliis opposuit pignori?

Σχόλια. Ἡΐκιστα πάντων.] ὡς περ φασὶν μάλιστα
 πάντων, καὶ ὅτι ὁ μάλιστα ὀπίσθισις ὑπερθετικῆ, οὕτω
 καὶ Ἡΐκιστα πάντων καὶ ὅστιν ἀπαγορεύσεις ὑπερθετικῆ.

GERARDVS. Πάντων.] Additamentū hoc,
 πάντων, negationem auget. Maiore enim nega-
 tione vtitur, qui ait Ἡΐκιστα πάντων, quàm si solum
 diceret Ἡΐκιστα. Quemadmodum affirmatiuis dicitur,
 μάλιστα πάντων, quàm μάλιστα tantum. Latini
 sic dicunt vbiq̄ gentium, locorum, terrarū,
 vel contrā, nusquam gentium &c. Ad quam di-
 cendi formam pertinet hæc, iam dudum aetatem,
 πέφυκε, natum est, & à natura æditum, quæ alio-
 qui solet nocentissima animalia, & venenatissima
 gignere. Ζῶον.] Vbi de homine loquentes di-
 cimus. Quod animal hoc? figura dicendi est non
 inelegans, qua quod bestiarum est, homini tri-
 buitur. Quo pertinet hæc oratio. Πενίας οὐδαμῶ
 πέφυκε ζῶον ἐξωλέεσθρον. Sic legas. Pater huius bi-
 pedum nequissimus. Huc accedunt & illa: ὁ τόκος
 τί θνητόν; Vtura quenam belua est? Et, in scriptis
 illius nullum agnoscas docti hominis vestigiū.
 ἐγὼ μὲν οὐ. ἰ. ἡ σῆθι.

Ε Ρίπτεν καὶ πεσῶν Κύρνε κατ' ἡλιζάτων.
 Πᾶς γδ ἀνὴρ πενήθρο δειδμημένος ἔτε τί εἰπέην,
 Οὐδ' ἔρξαι δῶατα, γλῶσσα ᾧ οἱ δέεται &c.
 Σχόλια. Παρά πολὺ.] καὶ πολὺ, σφοδρὰ. οὐκ ᾤξασθαι
 Θεουκιδίδην ἐν πρώτῳ, καὶ ἐνίκησαν Κερκυραῖοι ᾤξασθαι πο-
 λὺ. Ερημον.] ἐρημος κυρίως ἢ μονωθεῖα τῆς ἐσοικοῦ-
 των γῆς ᾤξασθαι πλὴν ἔραν ὁ σημαίνει πλὴν γλῶ. Απολιπόντε
 ποι.] τὸ ποι ἐν ταῦτα. ἐκ ἔστιν ἐρωτηματικόν· ἀλλ' ἀ-
 εἰσον. ὅτι μὲν γδ κινήσεως μόνον τὸ ποῖ δέξαι τῆς ο καὶ ε
 διαφορῆς γὰρ χεῖραται. δέξαι ᾧ ἢ χραφόμενον καὶ ὅτι ἡ ἡ
 σεως καὶ κινήσεως τίθεται. καὶ δὴ ἴλον ἐκ τῆ πα βω. πᾶ
 σῶ παρ' Εὐειπίδην εἰ ᾧ ποῖ καὶ δέξαι διαφορῆς εὐρηται
 ὅτι ἡ ἡσεως καὶ ᾤξασθαι χηρσίν ὅστιν.

F GERARDVS. Παραπολύ.] In cōpositis his
 vocibus ᾤξασθαι πολὺ & ἀπάντων inest nescio quid
 vehementia maioris, quàm in simplicibus πολὺ
 & πάντων. ἀπολιπόντε participiū duale. Si postea
 quàm nos deseruerimus. Φουξέμεθα ἢ φεύγομαι,]
 futurū est anorme pro φευξόμεθα. πτωδὲ pro πτω-
 δε. Et δεδιότε participiū à δεέδω, per syncopen
 pro δεδεικότε. Μαχόμεθα,] fut. rum medium à
 μάχομαι quod inter anormia verba reponitur,
 πεποιδότες à πείδομαι credo, innitor & fido. γδ ε,
 γδ interrogat, οὐ abundat.

Σχόλια. Εξωλέεσθρον.] ἀπολέσθαι ὀφείλον ἢ ἐξολο-
 θρευτικώτερον. ἢ μάλλον ἐξολέσθαι δυνάμενον.
 ΒΙΣΕΤΥΣ. Εξωλέεσθρον] Θεογνις.
 Ἀνδρ' ἀγαθὸν πενήθρον πάντων δ' αἰνῆσαι μάλιστα,
 Καὶ γῆρας πολλοῦ Κύρνε, καὶ ἠπιάλου.
 Ἦν δὲ ἡ χηρ φεύγοντα καὶ ἐς μεγαλήτεα Πόντον

G Σχόλια. Οὐκ ἐνέχυρον.] δὴ ἴλον ὡς εἰ μόνον ἐνέχυρά
 φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον φαίνεται ᾧ καὶ ἀπηγορευόμενον
 εἶναι μὴ θείναι τὰ ὀπλά ἐνέχυρα. λέγει οὖν ὅτι αὐτῆ τῆ ἡ-
 αστῆς βία ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους ᾤξασθαι βίην τοὺς